

PRZECINAĆ (12) *vb impf*

e oraz a jasne.

inf przecinać (1). ◇ *praes 1 sg* przecinam (6). ◇ *3 sg* przecina (3). ◇ *praet 3 sg m* przecinał (1).
◇ *fut 3 sg m* będzie przecinał (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII: 1. wyd. przetłuc) – XVIII w.

1. *Naruszać całość jakiejś powierzchni robiąc cięcie; interscindere, intersecare Mącz, Cn; distruncare, intercidere, perscindere Calep, Cn; dividere Vulg; concidere Mącz; discindere, persecare, praecidere, rescindere, transcendere Cn (9) : Interseco, Przećinam/ przećiekuyę/ przeparam. Mącz 377c, 30a, 372a; Calep 335a, 549b, 789b.*

Przen (1) : Sub incudem revocare, Przećynąć ynączey/ Poprawiać. Mącz 70d.

a. *Dzielić na części lub oddzielać od całości [czym] (1) : I połamie łkrzydółká iey [synogarlicy]/ á nie będzie rąbał/ áni żelázem przećinał Leop Lev 1/17.*

b. *Zabijać lub ranić (1) :*

przecinać co (1): Wefel fię Páwle/ ktorego głowá mieczem iest wcięta. Co zá miecz gárdło twoie przećinał? SkarŻyw 595; [PamJancz 116].

[przecinać komu, czemu (żywotne): PamJancz 116; w ręku bicż miał pełny bodźcow oftrych/ ktorymi koniowi áż do źiobr przećinał HistOtton 46.]

2. *Doprowadzać do pęknięcia nabrzmiałych wrzodów (2) :*

przecinać co (1): [roślina jeleni język] ma mocz ciepłą á tak przecina y rospádzá kliowate wilkołci FalZioł I 135d.

W połączeniu szeregowym (1): abowiem [rozmaryn] rospádzá nieczyłtołci/ odmiąkcza/ ociera y przecina. FalZioł I 119a.

3. *Być tym, co dzieli, rozdziela (1) :*

Zwrot: »[co] rowno przecinać« (1): Diameter – Linia ktorą [lege: kora] rowno przecinań circuł y włzwerze. Calep 318a.

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

Synonimy: 1.a. przerzezować, przerzynać.

Cf PRZECINAJĄCY, PRZECINANIE, PRZECINANY